

մասը շարունակ լուսաւոր է, եւ միւս մասը մութ : Պ. Բուանքարէի չափագիտական հաշիւները եւ Պ. Շիաբարէլլիի զնութիւնները սոյն եղարակացութեան կը յանդին : Փայլածուին մէկ կողմը յաւիտենական լոյս, իսկ միւս կողմը յաւիտենական մթութիւն : Ոլորառյթի թերատութեան հետեւանքով՝ շատ թեթեւ ճօնում մը Արեւը ժամանակ առ ժամանակ մթապատ կիսագունտին եզերքներուն վրայ կը բերէ : Ահաւասիկ աշխարհ մը, որ օր, գիշեր, ժամ, ամիս, տարի չունի : Արդեօք հոն ժամանակը կը հաշուուի : ծերութիւն կամ մահ գոյութիւն ունի՞ն : Ո՞վ գիտէ : Արարչագործութեան մէջ անհաշուելի պէսպիսութիւններ կան :

Ֆլամարիոնի հետեւողութեամբ՝ ՀՐԱԾ

ԱԻՐԵՐԳ

Ո՞ւ, չե՛մ սիրում աստղ ու լուսին,

Ո՞չ երկինքը կապտագոյն,

Պարզ երկնքի յիշատակը՝

Կիստ է տիսուր ու տժգոյն :

Ա՞խ, չեմ սիրէ խոր հանգիստը

Լուռ ու քընած անտառի,

Հոդիս այնտեղ ձնչվում է լուռ,

Սիրաըս հեւում թախծալի :

Բայց սիրում եմ անծայր ծովը :

Որոտմունքը ահաւոր,

Նրա՞ն, որ միշտ հառաջում է

Սրտիս նըման վիրաւոր . . .

